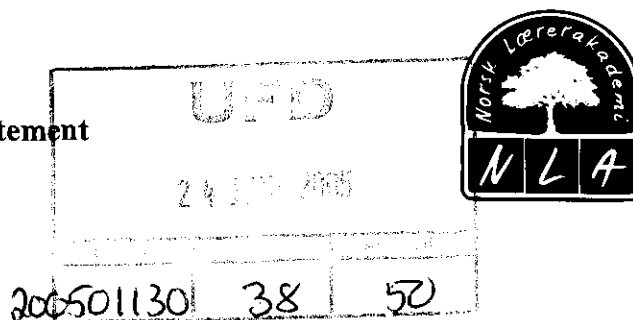

Det kongelige utdannings- og forskningsdepartement
Postboks 8119 Dep

0032 Oslo

postmottak@ufd.dep.no

Bergen, 22.06.2005

A. 03.3

Høringsuttalelse om

Forslag til revidert forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler, referanse 200501130-/ALO

Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier og NLA Lærershøgskolen viser til høringsbrev av 18.05.2005 og takker for anledningen til å avgi høringsuttalelse.

Vi konstaterer at forskriftsrevisjonen er nødvendig som følge av ny lov om universiteter og høyskoler. En viktig sak i den sammenheng er at privathøgskoleloven avvikles. Dette er ett av flere forhold som virker inn på realitetene i forskriften. I tillegg er det foretatt noen språklige og redaksjonelle endringer. Det er vårt helhetsinntrykk at den reviderte forskriften er bedre organisert og mer oversiktlig enn den gamle. Kapittelinndeling og samling av beslektede paragrafer virker logisk og naturlig. Vi er fornøyd med at forslag til revidert forskrift allerede foreligger.

Vi konsentrerer vår uttalelse om forslagene til *endringer* i forhold til gjeldende forskrift og vil gjerne kommentere følgende:

Kapittel 3

Private høyskoler og kvalitetssikringssystem

Under privathøgskoleloven var ikke private høyskoler som gir akkrediterte studietilbud, men som ikke har institusjonsakkreditering, pålagt å ha et tilfredsstillende system for kvalitetssikring. Dette er de nå pålagt for rettmessig å kunne benytte betegnelsen høyskole (§ 3-1). Vi støtter denne endringen ut fra tanken om likestilling mellom statlige og private høyskoler og erfaringen av at et utviklet kvalitetssikringssystem er et tjenlig styringsredskap som høyner institusjonens generelle kvalitet. Det foreslås videre i forskriften at de institusjoner dette gjelder, skal få ett år på seg fra revidert forskrift trer i kraft til å utvikle et tilfredsstillende kvalitetssikringssystem (§ 8-1). Dette vil i mange tilfeller være små institusjoner med begrensede administrative ressurser, og utviklingen av et slikt system er tid- og ressurskrevende. Vi foreslår derfor at det her gis noe lengre frist, gjerne 18-24 måneder. Det kan legges inn en rapporteringsplikt underveis om at utviklingsarbeidet er i gang.

§ 3-3 omtaler prosedyren ved ny søknad når kvalitetssikringssystemet ikke godkjennes. Det er institusjonens eget ansvar å søke NOKUT om ny evaluering etter minimum ett år. Paragrafen sier imidlertid ikke noe om saksbehandlingstid i NOKUT/UFD. For at institusjonene skal kunne planlegge langsiktig er det viktig at NOKUT (evt. i en egen NOKUT-forskrift) får klare retningslinjer for saksbehandlingstid i slike tilfeller.

Kapittel 4

Akkrediteringsstandarder og –kriterier for studietilbud

Her er det nå tatt inn et tillegg om at NOKUT skal fastsette standarder og kriterier for så vel ”ordinære” som ”desentraliserte” tilbud (§ 4-1). Det er viktig at det er felles standarder for institusjonenes desentraliserte tilbud, slik at disse ikke spriker for mye fra institusjon til institusjon. Vi støtter derfor dette tillegget.

Vesentlige endringer som foretas i studietilbud som er akkreditert av NOKUT

Det foreslås at slike endringer skal forelegges NOKUT, og at det er institusjonene selv som må vurdere hva som skal regnes som ”vesentlige” endringer i denne sammenheng (§ 4-1). Vi støtter en slik formulering og forutsetter at forskriften håndheves liberalt, spesielt i en situasjon der angjeldende institusjon er inne i en institusjonsakkrediteringsprosess. NOKUT må likevel påse at det ikke utvikler seg ulike standarder for private og statlige institusjoner i slike saker.

Standarder for akkreditering av institusjoner

Her er kravet om tilknytning til nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid kommet til (§ 4-3). Vi synes dette er et rimelig krav, men forutsetter at krav til nivå og omfang når det gjelder nettverk vil variere avhengig av om det gjelder akkreditering som høyskole, vitenskapelig høyskole eller universitet.

Utvidelse av institusjonenes frist til å iverksette tiltak ved (revidering av) akkreditering

I gjeldende forskrift er fristen ved revisjon 6 måneder. Vi støtter forslaget om å utvide denne til 1 år (§§ 4-4 og 4-5). Dersom manglene ved en institusjon er knyttet til kravene til fagpersonalets kompetanse, foreslås det at NOKUT kan gi en frist på inntil 2 år (samme sted). Etersom det tar tid å rette opp slike mangler, gir vi vår fulle støtte til det foreliggende forslaget, som i neste omgang vil komme både statlige og private høyskoler til gode. Vi mener forøvrig at disse prinsippene også burde kunne anvendes ved første gangs søknad om akkreditering fra (private) høyskoler som gjennom en årrekke har hatt godkjente studietilbud og eksamensretter. Ved første gangs akkreditering bedømmes disse nå etter strengere regler enn de statlige institusjonene noen gang vil måtte forholde seg til. Det er en systematisk forskjellsbehandling. Vi foreslår derfor at det også ved første gangs akkreditering (og ikke bare ved reakkreditering) gis anledning for NOKUT til å vise skjønn etter samme forståelse som ligger til grunn for §§ 4-4 og 4-5.

Statlige institusjoner har gjennom en årrekke fått tilført rekrutteringsstillinger. Likevel får de 2 år på å imøtekomme kompetansekrav for ansatte i undervisnings- og forskerstillinger. Da er det rimelig at private institusjoner, som ikke har hatt samme mulighet til kompetanseoppbygging, også får 2 års frist.

Karensperiode

Det foreslås i forskriften at når en institusjon har fått pålegg om å trekke tilbake et studietilbud fordi det ikke lenger er akkreditert, kan NOKUT bestemme at ny søknad om

akkreditering av det samme studietilbudet først kan fremmes etter 2 år (§ 4-4). Det samme gjelder når en institusjon har mistet institusjonsakkrediteringen. NOKUT kan fastsette kortere karenperiode der det anses hensiktsmessig (§ 4-5). Vi synes bestemmelsen generelt er for streng. Unntaksmuligheten åpner dessuten for ulik behandling, og vi frykter at dette kan slå negativt ut for private institusjoner.

Kapittel 5

Fellesgrader

Vi hilser bestemmelsene om fellesgrader velkommen.

Kapittel 6

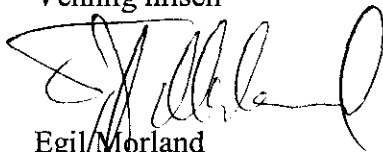
§ 6-1

Vi støtter at gjeldende bestemmelse i § 12 nr. 4 strykes.

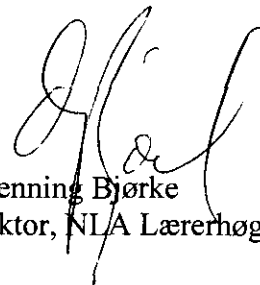
§ 6-2

Vi anser det som en fordel at også institusjoner som ikke er institusjonsakkreditert, men som har akkrediterte studietilbud, selv kan avgjøre søknader om fritak for eksamen eller prøve.

Vennlig hilsen

Egil Mørland
Rektor, NLA Bachelor- og masterstudier

Svenning Bjørke
Rektor, NLA Lærershøgskolen